

הוא הציג כמה פתרונות של החברה, חלקם פרי פיתוח פנימי וחלקם על בסיס רכישות. לדבריו, "מדובר בהעמדת מערכת מרכזית אחת בדטה סנטר, שמנהלת את כל צרכי הלקוחות המפעילים יישומים שונים ומנתבת את המשאבים שדרושים להם לעבודה, אולם משאירה את השליטה והניהול בידיה". פליגמן אמר ש-"המצב כיום הוא שכל אחד מאנשי ה-IT מרוכז בנישה שלו, בפתרונות הטכנולוגיים ובמינוח שלהם. כשיש בעיה באחסון - רוכשים עוד מערכות אחסון, כשיש בעיה בתעבורת רשת - משקיעים בתשתיות רשת. זה לא יעיל ולא כלכלי. התשתיות הן לא הדבר החשוב, אלא הלקוח שמפעיל את היישומים".

כמו כן, פליגמן הציג את משפחת מוצרי Dell Active Infrastructure שלדבריו "משמשת כמאגר מרכזי של משאבים שיתנו מענה לכל צרכי הארגון. מדובר באתגר שהוא יותר ניהולי מאשר טכנולוגי. זהו פתרון מוכלל, ש-'רואה' את היישום במרכז, כזה שמאפשר להם - ולא לתשתית - להיות שם. במסגרת פתרון זה, התשתית היא זו שמשרתת את היישומים. המערכת מאפשרת הטמעה של יישומים בצורה קלה יותר, אחודה ופשוטה".

פליגמן ציטט מחקר של גרטנר, שלפיו בעתיד הקרוב רוב השרתים שיימכרו יהיו עבור פתרונות מרכזיים, שיקצו משאבים בהתאם לצורך, וחלק מהם יהיה בענן.

הנייד, תוך שימת דגש על אבטחת מידע ותמיכה בשפה העברית". הוא סיים בציינו, כי "החברות שיישמו את הפתרון יוכלו מערך ניהול יעיל למכשירים החכמים, בקרת תצורה ומדיניות ארגונית, לצד יכולות אבטחת מידע נרחבות, מערכת לניהול יישומים, מערכת לניהול תוכן ובעיקר הורדה משמעותית בעלויות התמיכה הכרוכות באימוץ הערוץ הנייד בארגונים".

"לשים את היישום במרכז"

"ה-IT לא מצליח כיום לעמוד בדרישות העסק. כל שינוי טכנולוגי ברמת התשתיות או האחסון מחייב דיונים ארוכים שמרחיקים את הפתרון ממימוש. לכן, מנהלי ה-IT צריכים לשנות את דפוסי החשיבה שלהם ולשים את היישום במרכז", כך אמר **אבנר פליגמן**, מנהל תחום שרתים ב-Dell (ישראל). לדבריו, "השנה צפויה להיות שנה קשה עבור המנמ"רים. רק אם הם יצליחו לערוך שינויים שיאפשרו להם לקבל כלים שיביאו לכך שעבודת ה-IT תהיה קלה ומהירה יותר הם יצליחו לשרוד אותה".

בדבריו ציין פליגמן, כי "דל רכשה בשנים האחרונות כמה וכמה חברות על מנת לספק למערכי המיחשוב הארגוניים פתרון מקצה לקצה - מרמת תחנות הקצה עד הדטה סנטר הארגוני. זאת, כדי לייעל את עבודת הארגון".

"גוש המדינות הודו-סין - הגדול בעולם וממשיך לצמוח"

"השוק ההודי-סיני נאמד ב-18 טריליון דולרים, מול 15 טריליון לארצות הברית ועוד 15 טריליון לאירופה", אמר פרופ' גדי אריאב ♦ לדבריו, "העולם כולו מסתכל על השוק ההודי-סיני ולמרות השוני הרב בין שתי המדינות, הן מהוות יחד הביטוי הכי מובהק לגלובליזציה"

מדינות ו-18 שפות שונות". "סין, לעומת זאת, מיישמת תפיסה רבת שנים, שלפיה התרבות העולמית היא בגבולות הקיסרות הסינית, וכל השאר צריכים להתמקד סביבם", הוסיף פרופ' אריאב. "אחת הבעיות המרכזיות בסין היא הפערים הגדולים בחלוקת העושר בין 1.4 מיליארד תושביה. העושר מרוכז באופן ברור בחוף המזרחי של סין, ששנגחאי היא הסמל הכי מובהק שלו, ותוכנית החומש הסינית היא לצמצם כמה שאפשר את הפערים. יש בסין כלכלת עבודת כפיים, אבל אין בה כלכלת ידע - ובזה הם מקנאים בהודים".

לדבריו, למרות הרצון העז של הסינים להביא למדינתם חברות ישראליות ואחרות וטכנולוגיות חכמות, "חברות רבות בעולם, כולל מישראל, חוששות עדיין להשקיע שם. אחת הסיבות לכך היא הקושי לשמור על הקניין הרוחני, כי מערכת המשפט הסינית שונה מאוד ממה שמוכר לנו. היא פועלת ברוחו של המשטר, שנשלט לחלוטין על ידי המפלגה הקומוניסטית. בעלי התפקידים במפלגה הם אלה שקובעים הכל. לחברות אמריקניות קשה יותר בסין, כי הסינים מתקשים בעבודה עם זרים".

"ההכרה במרכזיות המזרח ב-IT חשובה מאוד, אולם יש להבין את המבנה שלו", סיכם פרופ' אריאב. "דרך אחת לאפיין את הפעילות הטכנולוגית שם היא לאבחן אשכולות של פעילות טכנית-כלכלית, כשכל אשכול מאופיין במשהו מיוחד ומשרת תחומים וחברות עסקיות".

יהודה קונפורטס

"גוש המדינות הודו-סין, שמכונה צ'ינדיה, הוא הגוש הגדול ביותר והצומח ביותר בעולם והוא נאמד ב-18 טריליון דולרים, בהתחשב בכוח הקנייה של הרופי והיואן", אמר פרופ' גדי אריאב מהפקולטה לניהול על שם רגנאטי באוניברסיטת תל אביב. הוא אמר את הדברים בהרצאה בפני פורום המנמ"רים והמנכ"לים של אנשים ומחשבים, C3, שהתכנס בפראג. פרופ' אריאב נשא את ההרצאה המרכזית בכנס, שעסקה במשמעויות העסקיות של סין והודו - כל אחת לחוד ושתייהן ביחד - בפרט מנקודת המבט של טכנולוגיות המידע.

פרופ' גדי אריאב

"הכלכלה הגלובלית, שהנפח שלה נאמד ב-2012 ב-70 טריליון דולרים, מחולקת לשלושה גושים מרכזיים: ארצות הברית, שכלכלתה מוערכת ב-15 טריליון דולרים, אירופה בגודל דומה והשוק ההודי-סיני, שכאמור עולה בנפחו על השווקים המסורתיים", הסביר פרופ' אריאב. לדבריו, "העולם כולו מסתכל על השוק ההודי-סיני ולמרות השוני הרב בין שתי המדינות, הן מהוות יחד הביטוי הכי מובהק לגלובליזציה".

בהמשך פירט פרופ' אריאב את המאפיינים הייחודיים לכל אחת משתי המדינות, תוך שהוא מדגיש את התחרות ביניהן. "הצי מאוכלוסיית העולם שמתחת לגיל 25 חיה בהודו", ציין. "נתון זה הוא בעל משמעות כלכלית עתידית רחבה ביותר, שקשורה גם לטכנולוגיה. יש בהודו נוכחות גדולה של חברות גלובליות שמבצעות בעיקר מיקור-חוק, יש מוסדות אקדמיים מפוארים, אבל השלטון המרכזי חלש, בגלל המבנה הדמוגרפי שלה, שמורכב מ-28